

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 25P/65/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414205462
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Eva Suchová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1414205462.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v Bratislave, v konaní pred samosudkyňou Mgr. Evou Suchovou, v právnej veci navrhovateľa: T., zastúpený advokátskou kanceláriou BUŽEK & TEREM advokáti, s.r.o., so sídlom Mariánska 12, Bratislava proti odporkyni: T., zastúpená advokátskou kanceláriou NIKU & partners, s.r.o., so sídlom Prokopa Veľkého 51, Bratislava, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletému T. zastúpenému kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves, so sídlom Odborárov 53, Spišská Nová Ves, t a k t o

r o z h o d o l :

Súd manželstvo účastníkov T. a T. uzavreté dňa XX.X.XXXX v T., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu T., vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane X, pod poradovým číslom XX r o z v á d z a .

Súd z v e r u j e maloletého T.a čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matky.
Zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia.

Otec je p o v i n ť prispievať na výživu maloletého T. výživným vo výške XXX,-€ mesačne, ktoré výživné je povinný platiť k rukám matky maloletého, vždy do 15-teho dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou výroku o rozvode manželstva.

Otec je o p r á v n e ť stretávať sa s maloletým T. každý prvý páry týždeň v mesiaci v sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 10.00 hod. do 16.00 hod. s tým, že otec maloletého prevezme a po ukončení styku odovzdá v mieste bydliska maloletého.

Ďalej je otec o p r á v n e ť stretávať sa s maloletým každý druhý páry týždeň v mesiaci v čase od soboty od 11.00 hod. do nedele do 15.00 hod. s tým, že matka maloletého je povinná maloletého odovzdať a po ukončení styku prevziať v mieste bydliska otca.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na Okresný súd Bratislava IV dňa 10.3.2014 domáhal rozvodu manželstva z dôvodu, že toto je trvalo rozvrátené a jeho obnova nie je možná. Uviedol, že s odporkyňou uzavreli manželstvo po desaťročnej známosti, pričom predtým nežili v spoločnej domácnosti, keďže odporkyňa pochádza zo silných katolíckych pomerov. Za príčinu rozvratu manželstva označil rozdielne charakterové vlastnosti, záujmy, životné očakávania manželov a jednostranné preferovanie záujmov a potrieb odporkyne. Prvé nezhody začali, keď mu odporkyňa oznámila, že je tehotná a začala ho obviňovať, že on dieťa nechce, aj napriek tomu, že sa na dieťa tešil rovnako ako ona. Uviedol tiež, že po narodení maloletého sa riadne venoval rodine a podieľal sa na všetkých činnostiach týkajúcich sa starostlivosti o syna aj napriek tomu, že odporkyňa ho pri týchto činnostiach nepovzbudzovala a často mu dávala najavo, že ich robí zle. Rovnako sa podieľal na chode domácnosti a v záujme rodiny

zmenil aj zamestnanie, čím si zabezpečil lepší pracovný čas a aj príjem. Po pôrode sa o odporkyňu začala zaujímať jej rodina žijúca v T., hoci dovtedy záujem o ňu neprejavovali, čo jej neraz prišlo ľúto. Odporkyňa so svojou rodinou telefonovala každý deň, niekedy aj celé hodiny a aj z tohto dôvodu medzi nimi narastali konflikty. V apríli 2013 odišla aj so synom, bez predchádzajúceho upozornenia, k svojim rodičom do T. s vysvetlením, že si potrebuje oddýchnuť, pričom približne po mesiaci sa na niekoľko dní do spoločnej domácnosti vrátila, avšak následne ju bez predchádzajúceho vysvetlenia opäť opustila a už sa nevrátila. V januári 2014 ho informovala o tom, že sebe aj synovi zmenila trvalý pobyt do T. a vo februári 2014 podala na Cirkevný súd U. návrh na vyhlásenie uzatvoreného cirkevného manželstva za neplatné. Maloletého navrhol na čas po rozvoде zveriť do osobnej starostlivosti odporkyne, ktorá ho bude zastupovať a bude aj spravovať jeho majetok. Svoju vyživovaciu povinnosť navrhol určiť vo výške XX,- eur mesačne a žiadal aj konkrétne upraviť styk s maloletým. Neskôr svoj návrh rozšíril o uloženie informačnej povinnosti odporkyne o podstatných veciach týkajúcich sa maloletého a to jedenkrát do týždňa formou e-mailu, ako aj o povinnosť umožniť mu s maloletým telefonický rozhovor resp. rozhovor cez Skype dva krát do týždňa v stredu a v sobotu.

Odporkyňa sa vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu na rozvod pripojila a potvrdila, že vzťahy medzi manželmi sú tak hlboko a trvale rozvrátené, že manželstvo je len formálne a obnova spolužitia nie je možná. Nesúhlasila s príčinami rozvratu manželstva tak ako ich uviedol navrhovateľ a za hlavný dôvod ich problémov označila neschopnosť navrhovateľa adaptovať sa na novú situáciu po narodení maloletého T.. Podľa nej nie je pravdou, že by sa navrhovateľ z jej tehotenstva tešil a jeho reakcia bola negatívna a odmietavá. Dokonca s ňou prestal komunikovať, uzavrel sa do svojho sveta a presťahoval sa do druhej izby. Po narodení maloletého pokračoval v štýle života aký mal pred svadbou, väčšinu času trávil s kamarátmi, chodil neskoro domov a jej snahu nájsť riešenie prostredníctvom odbornej pomoci odmietal. Uviedla, že u neho necítila žiadnu oporu a na všetko bola v podstate sama, čo vyústilo do jej psychického a fyzického vyčerpania. V záujme zachovania svojho zdravia, ako aj zdravia maloletého sa rozhodla opustiť spoločnú domácnosť s cieľom vytvoriť maloletému bezkonfliktné prostredie a dňa 12.4.2013 sa presťahovala k svojim rodičom do T.. Priemerné mesačné výdavky maloletého vyčíslila vo výške XXX,- eur (XXX,- eur strava, XX,- eur plienky, XX,- eur kozmetika, XX,- eur lieky, XX,- eur obuv, XX,- eur oblečenie, XX,- eur výdavky na šport, kultúru a výlety, XX,- eur cestovné, XX,- eur hračky, XX,- eur náklady na bývanie, XX,- eur mimoriadne výdavky). V časti návrhu navrhovateľa na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas po rozvoде nesúhlasila s navrhovanou výškou výživného, ktoré žiadala určiť vo výške XXX,- eur mesačne a styk navrhovateľa s maloletým žiadala upraviť na každý páry kalendárny týždeň v sobotu od 9,00 hod. do 18,00 hod. a v nedeľu od 9,00 hod. do 18,00 hod. za jej prítomnosti. Neskôr na svojej prítomnosti pri styku netrvala. Taktiež navrhla, aby maloletého zastupovali a jeho majetok spravovali obaja rodičia.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s návrhom, vyjadrením odporkyne a ďalšími písomnými podaniami účastníkov, sobášnym listom, rodným listom, potvrdeniami o zárobku účastníkov, správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves, ako aj s ostatnými listinnými dôkazmi založenými v spise, so spisom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 13P/212/2013, vypočul účastníkov a zistil nasledovný skutkový stav:

Obaja účastníci sú U.tátni občania, U. národnosti a u oboch sa jedná o L. manželstvo, ktoré uzavreli dňa XX.X.XXXX v T.. V manželstve sa narodilo jedno dieťa: maloletý T.. Účastníci nemajú ďalšie vyživovacie povinnosti k maloletým deťom mimo manželstva.

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom č.k. 13P/212/2013-60 zo dňa 14.11.2013 schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej bol maloletý T. zverený na čas do rozvodu manželstva do osobnej starostlivosti matke s tým, že otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého výživným vo výške XXX,- eur mesačne počnúc aprílom 2013. Zročné výživné za obdobie od apríla 2013 do októbra 2013 vo výške XXX,- eur sa otec zaviazal zaplatiť v mesačných splátkach po XX,- eur spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok. Styk otca s maloletým bol upravený na každý nepárny týždeň v sobotu od 9,00 hod. do 12,00 hod. a od 15,00 hod. do 18,00 hod. a každý nepárny týždeň v nedeľu od 9,00 hod. do 12,00 hod. a od 15,00 hod. do 18,00 hod. za prítomnosti matky s tým, že stretnutie v nedeľu od 15,00 hod. do 18,00 hod. bude realizované bez prítomnosti matky, avšak v blízkosti jej bydliska. Od 1.4.2014 je otec oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny víkend od soboty od 9,00 hod. do nedele do 18,00 hod. za prítomnosti matky s tým, že po vzájomnej dohode rodičov s ohľadom na režim a potreby dieťaťa bude možné realizovať styk otca s maloletým aj bez prítomnosti matky. K prevzatiu maloletého

a jeho odovzdaniu bude dochádzať v mieste bydliska matky. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.11.2013.

Okresný súd Bratislava IV rozsudkom č.k. 18C 78/2013-148 zo dňa 12.8.2014, právoplatným dňa 16.3.2015 v spojení s doplňujúcim rozsudkom č.k. 18C 78/2013-184 zo dňa 12.8.2014 a s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Co 721/2014-199 zo dňa 28.1.2015 uložil navrhovateľovi povinnosť prispievať na výživu odporkyne výživným vo výške XXX,- eur mesačne počnúc dňom 30.8.2013 a zročné výživné za obdobie od 30.8.2013 do 24.6.2014 vo výške XXX,- eur mu uložil zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľ vo svojich vyjadreniach a vo výpovedi uviedol, že za príčinu rozvratu manželstva považuje odcudzenie, na ktorom má zásluhu rodina odporkyne. Už pred odchodom odporkyne zo spoločnej domácnosti boli medzi nimi nezhody, pretože odporkyňa bola neustále v kontakte so svojou rodinou, jej sestra bývala u nich doma každý deň a on tak mohol byť so synom len málo. Odporkyňa ho neustále osočovala kvôli neskorým prichodom z práce a chcela aby sa odsťahovali z X.. Svoj odchod odporkyňa prezentovala tým, že si ide iba oddýchnuť k svojej rodine, pričom takmer rok po jej odsťahovaní čakal či sa vráti. Poprel, že by odporkyne kontroloval poštu a navigoval ju s kým má kočikovať alebo to, že riešil len peniaze ako tvrdí ona. Má za to, že tieto tvrdenia sú len jej ospravedlnením odchodu, keďže podľahla tlaku rodiny, ktorá ju a ich syna chcela mať u seba. Dodal, že nikdy nemal problém postarať sa o domácnosť, pravidelne nakupoval a vykonával všetky domáce práce, pričom sa patrične venoval aj maloletému a staral sa o neho. Keď odporkyňa nastúpila na rodičovskú dovolenku, začal platiť aj jej časť hypotéky na ich spoločný byt a potom čo odišla sa s ňou pokúšal dohodnúť tak, že on preberie jej záväzky v banke a vyplatí jej, čo reálne do ich spoločného bytu investovala, čo však ona odmietla. Svoje mesačné výdavky vyčíslil vo výške X.XXX,XX eur (XXX,- eur výživné na manželku, XXX,- eur výživné na maloletého, XXX,- eur náklady spojené so stretávaním sa s maloletým raz mesačne, XXX,- eur výdavky na domácnosť, XXX,XX eur splátka úroku hypotéky, X,XX eur splátka istiny hypotéky, XX,XX eur poisťka hypotéky, XX,- eur oblečenie, XX,- eur lieky, XX,- eur náklady na dopravu, XX,- eur mimoriadne ročné výdavky), pričom keď bude platiť celú hypotéku, pribudne mu ďalší mesačný výdavok vo výške XXX,- eur. Dodal, že žije od výplaty k výplate, na účte je v debete a zo svojho platu nie je schopný bez pomoci rodiny hradiť ani súčasné výživné. K vyplácaniu honorárov uviedol, že tieto mu v súčasnosti nevyplácajú, keďže aj v zmluve má zakotvené, že honoráre mu môžu byť vyplácané, ale aj nemusia. Zamestnávateľ mu v tejto súvislosti povedal len toľko, že hospodárska situácia spoločnosti sa zhoršila a spoločnosť má nového majiteľa. K stretávaniu sa s maloletým uviedol, že styk realizuje raz do mesiaca, keďže sa odporkyňa odsťahovala 350 km od X. a nemá financie na to, aby mohol za maloletým cestovať dva krát do mesiaca. Mohla by však odporkyňa každý druhý, prípadne tretí mesiac priviezt' maloletého za ním do X. a jediné výdavky, ktoré by s tým mala, by boli na cestu, pretože by mohla bývať u svojej sestry resp. v ich spoločnom byte. Ďalej uviedol, že spočiatku sa s maloletým stretával za prítomnosti odporkyne, neskôr aj bez jej prítomnosti, so synom boli na rôznych výletoch, v cukrárni, na ihrisku a podobne a syn na neho reaguje dobre. Keď išiel naposledy za ním, odchádzal o 5,00 hod. ráno z X. a do T. prišiel o 9,30 hod. a keď ho odporkyne odovzdal o 18,00 hod., späť do X. pricestoval asi o polnoci. Stalo sa však aj to, že v kalamitnom počasí docestoval za synom do T. o niečo neskôr ako boli s odporkyňou dohodnutí a odporkyňa mu už dieťa nedala s odôvodnením, že musí spať doma. Pri realizácii styku sa ubytuje v penzióne v okolí a náklady s tým spojené sú asi XX,- eur a má výdavky na benzín asi XX,- eur. Podotkol, že vlakom by ho cestovanie vyšlo asi o XX,- eur menej, ale toto sa nedá praktizovať, keďže sa potrebuje v okolí dopravovať autom, nakoľko T. sú malá dedina a väčšina aktivít s dieťaťom sa dá realizovať iba v okolí. Dodal, že keď bol naposledy za synom, cestoval asi 16 krát medzi T. a U.. Odporkyňa navyše býva v dome vzdialenom 4 km od vlakovej stanice. Tiež dodal, že v domácnosti odporkyne nemôže tráviť so synom celý víkend a nevie si ani predstaviť prespávanie maloletého v hoteli, preto by ho chcel zobrať k svojej rodine na stredné Slovensko do obce B., kde má jeho teta veľký rodinný dom a kde by mohli spolu cez víkend byť. Doplnil, že synovi nechce zle a toto by bol spôsob, ako si na neho môže zvykať, keďže on sa s ním stretávať chce.

Právny zástupca navrhovateľa doplnil, že maloletý si s navrhovateľom vytvoril dostatočný citový vzťah, pričom k úprave styku podotkol, že vlakovým spojením nie je možné dopraviť sa z Bratislavy na východné Slovensko v sobotu v rozumnom čase.

Z listinných dôkazov vyplýva, že v roku 2013 (marec až december) mal navrhovateľ priemerný mesačný príjem vo výške XXX,XX eur netto a každý mesiac mal vyplácané aj honoráre v priemernej výške

XXX,XX eur netto. V roku 2014 mal priemerný mesačný príjem vo výške XXX,XX eur netto, pričom v mesiacoch január, február, marec, máj a september mal vyplatené aj honoráre v priemernej výške XXX,XX eur netto. V januári 2015 dosiahol príjem vo výške XXX,XX eur netto. Z ročného zúčtovania preddavkov na daň za rok 2013 bolo zistené, že navrhovateľ mal základ dane XX.XXX,XX eur a daň XXX,XX eur a v roku 2014 mal základ dane XX.XXX,XX eur a daň X.XXX,XX eur.

Odporkyňa vo svojich vyjadreniach a vo výpovedi uviedla, že za príčinu rozvratu manželstva považuje bezcitnosť navrhovateľa a to, že ju vlastne nemal rád, vždy riešil peniaze a neustále jej niečo vyčítal. Nikdy sa neprispôbil tomu, že majú dieťa a keď mu povedala, že je tehotná povedal, že dieťa ešte nechce. Správal sa nevyspytateľne a stále rozprával zlé veci o jej rodine. Stávalo sa, že keď prišiel domov, nešiel sa ani pozrieť na syna a vôbec si s ním nevytváral vzťah. Neskôr jej začal kontrolovať poštu, navigoval ju s kým má kočíkovať a neustále jej vyčítal, že robí všetko zle. Väčšinu času trávila sama, pretože navrhovateľ si robil program sám a keď sa to už úplne nedalo vydržať, odišla spolu s maloletým k svojim rodičom. Platila hypotéku, ktorú má vyššiu ako navrhovateľ a to až do januára 2013, kým nezačala poberať rodičovský príspevok. V súčasnosti celú časť svojej hypotéky vo výške rodičovského príspevku platí ona a to za byt, v ktorom vlastne býva navrhovateľ. Odmietla tvrdenie, že by navrhovateľa chcela odlúčiť od syna, pretože navrhovateľ aj napriek uzatvorenej rodičovskej dohode v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, kde sa dohodli, že ho bude navštevovať v dvojtýždňových intervaloch, tak nerobí a maloletého videl prvýkrát až po 14 mesiacoch od jej odchodu zo spoločnej domácnosti. So synom nemá vytvorenú žiadnu citovú väzbu a ani jeho rodina o maloletého neprejavuje žiadny záujem. Neskôr uviedla, že maloletý na navrhovateľa nereagoval zle keď ho bol navštíviť, ale ak by ho zobral niekam len sám, mohol by to byť problém, pretože nepozná jeho režim a nevedel by ako má reagovať. Podľa jej názoru, je pre syna stresujúce, aby sa stretával s osobami ktoré v postate nepozná. Dodala, že má záujem na tom, aby si navrhovateľ vybudoval s maloletým vzťah, avšak toto potrebuje určitú pravidelnosť. K tvrdeniu navrhovateľa o tom, že by mohla bývať počas pobytu v X. u svojej sestry uviedla, že jej sestra sa už sťahuje do I. a teda to možné nebude. Poprela tvrdenie navrhovateľa, že odmietla jeho ponuku prevziať jej záväzok voči banke. Dôvodom prečo ponuku neakceptovala bolo to, že jej navrhovateľ odmietol nahradiť vynaložené investície do ich bytu a doplnila, že sa sama snažila znížiť výšku úverových mesačných splátok, avšak z dôvodu, že navrhovateľ jej v tomto odmietol poskytnúť súčinnosť, výška splátok ostala nezmenená. Tiež mu navrhla predaj ich bytu, ale ani v tomto jej nevyšiel v ústrety a neposlal jej fotografie bytu, aby ich mohla inzerovať. V súčasnosti býva v T. so svojimi rodičmi, ktorí jej pomáhajú s výchovou a starostlivosťou o maloletého a aj finančne, pretože nie je schopná pokryť ani len základné životné potreby maloletého a seba. Kým maloletý nezačal navštevovať materskú školu sa nemohla zamestnať, pretože musela zabezpečovať celodennú starostlivosť o neho. Výšku navrhovateľom navrhovaného výživného označila za neprimerane nízku a nezodpovedajúcu výdavkom maloletého.

Právna zástupkyňa odporkyne doplnila, že v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas do rozvodu bolo dohodnuté, že medzi navrhovateľom a maloletým prebehne určitá nábehová fáza ich stretávania sa, ktorá však nebola naplnená z dôvodu nezájmu navrhovateľa. Maloletý tak nie je na neho zvyknutý, navrhovateľ nepozná jeho režim a potreby, maloletý nie je schopný zotrvať s ním počas noci a navrhovateľ nie je ani schopný zabezpečiť mu spánkový režim. Problém s úpravou styku vníma ako výlučný problém navrhovateľa v súvislosti s cestovaním a financiami a má za to, že v záujme dieťaťa by bolo, aby navrhovateľ pricestoval do T., objednal si v blízkom okolí penzión a za spolupráce s odporkyňou by citlivým spôsobom dochádzalo k opätovnému nadväzovaniu vzťahu s maloletým. Cestovanie s dieťaťom na stredné Slovensko, tak ako uvádzal navrhovateľ, by bolo pre dieťa únavné a je potrebné zabezpečiť aj jeho bezpečnosť, pretože navrhovateľ by cestoval 3,5 hodiny z X. do T., kde by naložil dieťa, potom zrejme 3 hodiny do obce B., kde by musel syna hneď uložiť a na druhý deň ráno by v podstate museli ísť spať do T. z dôvodu, aby sa navrhovateľ stihol ešte v nedeľu večer vrátiť v normálnom čase do X.. Ďalej uviedla, že navrhovateľ za maloletým chodí raz za mesiac, pričom takýto rozsah styku nie je v záujme maloletého, keďže styk sa realizuje zriedkavo a nekorešponduje s vekom maloletého tak, aby si na svojho otca zvykal a aby aj otec poznal režim dieťaťa. Navrhovateľ je schopný a ochotný realizovať styk s maloletým v rozsahu maximálne jedenkrát do mesiaca počas víkendu, pričom vek maloletého a úroveň ich vzťahov nie je natoľko dostatočná, aby bol maloletý schopný bez problémov stráviť s navrhovateľom styk aj počas noci. Navrhovateľ nie je doposiaľ dostatočne vnímavý na potreby maloletého, najmä jeho denný režim, stravovacie návyky, spánkový režim, prípadne únavu z realizovaných aktivít. Napriek tomu má však odporkyňa záujem, aby bol styk realizovaný a aby si maloletý rozvíjal citové väzby so svojim otcom. Ďalej uviedla, že odporkyňa minimálne jedenkrát do

týždňa informuje navrhovateľa na jeho žiadosť o zdravotnom stave maloletého, o jeho aktivitách a vývoji a preto uloženie tejto povinnosti je nadbytočné, keďže si odporkyňa túto povinnosť riadne plní. Návrh v časti zabezpečenia telefonického kontaktu navrhovateľa s dieťaťom resp. kontaktu cez Skype, považuje za neurčitý a nevykonateľný a podotkla, že primárne počas víkendu je dôležitejšie dieťaťu zabezpečiť „outdoorový“ program. V časti určenia výšky výživného má za to, že možnosti a schopnosti navrhovateľa sú podstatne vyššie ako ním deklarované príjmy a je schopný prispievať na výživu maloletého sumou XXX,- eur mesačne. Maloletý dovŕši vek 3 rokov a od poslednej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu sa na jeho strane zmenili pomery v tom, že nastúpil do materskej školy a odporkyňa má zvýšené výdavky spojené so starostlivosťou o neho. Odporkyňou vyčíslené výdavky na maloletého vo výške XXX,- eur považuje za primerané veku a potrebám dieťaťa, pričom tieto sa od 21.4.2015 zvýšili o výdavky spojené s návštevou materskej školy. Počas času, kým odporkyňa pracuje v materskej škole, platí za maloletého zvýhodnené stravné vo výške 0,22 eur za deň, avšak keď tam prestane pracovať, bude stravné asi XX,- eur mesačne. Za nevyhnutný mesačný výdavok odporkyne treba posúdiť aj splátku hypotekárneho úveru vo výške XXX,- eur za byt, ktorý užíva výlučne navrhovateľ a ktorý majú v podielovom spoluvlastníctve, pričom jej splátka je vyššia, keďže jej úver bol vyšší ako navrhovateľov. V máji 2015 naviac odporkyňa zanikne nárok na vyplácanie rodičovského príspevku a po rozvode manželstva sa navrhovateľovi znížia výdavky o výšku doposiaľ uhrádzaného príspevku na výživu manželky. Od januára 2015 si síce odporkyňa založila živnosť, avšak jej možnosti zabezpečiť si príjem porovnateľný príjmu navrhovateľa sú významne obmedzené. Podotkla aj to, že honoráre prestali byť navrhovateľovi vyplácané po podaní návrhu na rozvod a teda, podľa jej názoru, to nesúvisí so zmenou majiteľa spoločnosti, tak ako uviedol navrhovateľ, keďže k tejto zmene prišlo až neskôr a žiadala za týmto účelom doplniť dokazovanie dopytom na zamestnávateľa navrhovateľa.

Z listinných dôkazov vyplýva, že v roku 2013 odporkyňa poberala odporkyňa rodičovský príspevok a prídavok na dieťa spolu vo výške XXX,XX eur mesačne, v roku 2014 a v roku 2015 (január až február) spolu vo výške XXX,XX . eur mesačne. Odo dňa 16.1.2015 má zriadenú živnosť a v období od januára do marca mala priemerný mesačný príjem vo výške XXX,XX eur netto. Z pracovnej zmluvy bolo zistené, že odporkyňa uzavrela pracovný pomer na dobu určitú (zastupovanie počas práceneschopnosti od 20.4.2015 najdlhšie do 30.6.2015), pričom uviedla, že tento pracovný pomer bude ukončený už dňa 15.5.2015. V mesiaci apríl mala z pracovného pomeru príjem XXX,XX eur netto a v máji má priznaný funkčný plat vo výške XXX,XX. eur brutto, avšak tento bude úmerne znížený ku dňu ukončenia pracovného pomeru.

Kolízny opatrovník v prípade rozvodu manželstva navrhol zveriť maloletého do osobnej starostlivosti odporkyne a navrhovateľa zaviazat primeraným výživným, zohľadňujúc vek a primerané potreby dieťaťa a zároveň finančné možnosti a schopnosti navrhovateľa s tým, aby bolo prihliadnuté aj na jeho výdavky v súvislosti s cestovaním za maloletým. Ďalej uviedol, že vzťah navrhovateľa s dieťaťom by sa mal začať budovať a odporúča, aby aspoň zo začiatku navrhovateľ navštevoval maloletého každý druhý víkend a po určitom období by mohol styk prebiehať aj na celý víkend. Neskôr dodal, že styk by bolo možné realizovať aj bez prítomnosti odporkyne. Šetrením bolo zistené, že maloletý býva s odporkyňou u jej rodičov v päťizbovom rodinnom dome, domácnosť je vkusne zariadená, prispôsobená potrebám dieťaťa a hygiena je na dobrej úrovni. O dieťa je riadne postarané a v starostlivosti odporkyne neboli zistené žiadne nedostatky. Maloletý je zdravý a vyvíja sa primerane veku.

Maloletý T. od apríla 2015 navštevuje materskú školu, je zdravý a výdavky má primerané veku.

Podľa § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2, veta prvá Zákona o rodine, súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že podmienky pre rozvod manželstva sú splnené. Zo zhodnej výpovede účastníkov mal súd preukázané, že manželstvo účastníkov je vážne a trvalo rozvrátené, neplní ani jednu spoločenskú funkciu a obnovenie spolužitia neprichádza do úvahy. Účastníci po predchádzajúcich nezhodách ukončili spolužitie v apríli 2013, keď sa odporkyňa spolu s maloletým odsťahovala zo spoločnej domácnosti. Účastníci spolu nežijú, nehospodária spoločne, nepomáhajú si a ich manželstvo je len formálnym zväzkom a na jeho trvaní nemá ani jeden z nich záujem. Tento stav nevytvára predpoklady pre zdravé rodinné prostredie. Nakoľko od manželov nemožno reálne očakávať obnovenie spolužitia a rozvod manželstva nebude v rozpore so záujmom maloletého, súd manželstvo v súlade s ustanovením § 23 Zákona o rodine rozviedol. Ako príčinu rozvratu manželstva súd zistil rozdielnosť pováh, názorov a vzájomné odcudzenie.

Podľa § 113 ods. 1 O.s.p., s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvode.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

V časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas po rozvode obaja rodičia, ako aj kolízny opatrovník zhodne navrhli zverenie maloletého T. na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matky. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že maloletý je od apríla 2014 vo výlučnej starostlivosti matky, pričom šetrením neboli zistené vo výkone jej starostlivosti žiadne nedostatky. Z tohto dôvodu mal súd za to, že bude v záujme maloletého, aby bol zverený do osobnej starostlivosti matky s tým, že ho budú zastupovať a jeho majetok budú spravovať obaja rodičia, nakoľko vykonaným dokazovaním neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali to, aby tieto práva prináležali iba jednému z rodičov.

V časti vyživovacej povinnosti otca na maloletého, súd zistil medzi rodičmi nezhodu, nakoľko matka žiadala určiť výživné vo výške XXX,- eur mesačne a otec žiadal svoju vyživovaciu povinnosť určiť vo výške XX,- eur mesačne. Kolízny opatrovník odporučil stanoviť vyživovaciu povinnosť otca s ohľadom na vek a primerané potreby dieťaťa a zároveň na finančné možnosti a schopnosti otca, s prihliadnutím

na jeho výdavky v súvislosti s cestovaním za maloletým. Po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, súd ustálil výšku vyživovacej povinnosti otca na maloletého T. na čas po rozvoде manželstva vo výške XXX,- eur mesačne, nakoľko takto určená výška výživného zodpovedá kritériám rozhodujúcim pre určenie výživného podľa Zákona o rodine. Súd vychádzal z možností a schopností rodičov, ich životnej úrovne a prihliadol aj na vek a odôvodnené potreby maloletého, ktorý má v súčasnosti len 3 roky, je zdravý a jeho výdavky na odôvodnené potreby neprekračujú rámec bežných potrieb maloletých detí v podobnom veku. Určená výška výživného zodpovedá aj zisteným zárobkovým a majetkovým pomerom otca a zohľadňuje aj jeho preukázané výdavky, medzi ktoré treba nepochybne zahrnúť aj výdavky súvisiace s realizáciou styku s dieťaťom, ako je cestovné, výdavky na zabezpečenie voľnočasových aktivít pre maloletého a náklady na ubytovanie. Čo sa týka výdavkov rodičov v súvislosti so splátkami hypotekárneho úveru za byt, ktorý majú v podielovom spoluvlastníctve, súd poznamenáva, že matka síce platí vyššiu mesačnú splátku, avšak otec zase znáša všetky mesačné náklady na byt a teda možno konštatovať, že ich výdavky v tomto smere sú na rovnakej úrovni. Otcom uvádzané budúce výdavky na platenie celej časti hypotéky za byt súd nezohľadnil z dôvodu, že v súčasnosti nie je isté, či táto skutočnosť v budúcnosti reálne nastane, keďže rodičia dieťaťa sa môžu dohodnúť aj na inej forme úpravy vzťahov týkajúcich sa ich spoločného bytu. Súd taktiež pripomína, že otec sa v rámci súdom schválenej dohody rodičov v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas do rozvođu manželstva zaviazal prispievať na jeho výživu výživným vo výške XXX,- eur mesačne, pričom výživné na čas po rozvođe smeruje do budúcnosti a teda má pokryť aj výdavky maloletého v nadchádzajúcom období. Od poslednej úpravy výživného sa pomery u maloletého zmenili v tom, že maloletý už navštevuje materskú školu, jeho výdavky sa v tejto súvislosti zvýšili a preto súd určil výživné na čas po rozvođu manželstva vo výške XXX,- eur. Zároveň súd dodáva, že otec je vysokoškolsky vzdelaný človek, ktorý nemá žiadne zdravotné problémy a má dostatok možností a schopností dosahovať taký príjem, aby určené výživné platil. Keďže príjmy otca boli dostatočne preukázané, súd zamietol návrh matky na doplnenie dokazovania dopytom na zamestnávateľa otca o dôvodoch prečo mu prestali byť vyplácané honoráre, keďže výpoveď otca v tomto smere súd považuje za dostatočnú.

Styk otca s maloletým súd upravil tak, že každý prvý páry týždeň v mesiaci otec maloletého prevezme a odovzdá v mieste bydliska matky, pričom styk bude prebiehať v sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 10.00 hod. do 16.00 hod. a každý druhý páry týždeň v mesiaci je zase matka povinná maloletého odovzdať a po ukončení styku prevziať v mieste bydliska otca v čase od soboty od 11.00 hod. do nedele do 15.00 hod. Rozsah styku dva krát v mesiaci je, podľa názoru súdu, primeraný veku maloletého, ako aj tomu, aby sa jeho vzťah s otcom rozvíjal a upevňoval, pričom túto frekvenciu navrhovala aj matka maloletého. Pri úprave styku vzal súd do úvahy aj tú skutočnosť, že sa matka bez predchádzajúceho súhlasu otca odsťahovala z X. do obce T., vzdialenej 350 km, čím je pre otca objektívne sťažené navštevovať maloletého vo zvýšenom rozsahu a tráviť s ním dostatočný čas. Súd sa priklonil k námietkam otca, v tom smere, že styk s maloletým môže po finančnej stránke realizovať len raz za mesiac, nakoľko má výdavky na benzín, na ubytovanie a aj na rôzne výlety do okolia. Preto súd pokladá za spravodlivé, ak sa aj matka bude podieľať na hradení aspoň časti nákladov na realizáciu styku otca s maloletým, keďže súčasná vzdialenosť medzi bydliskom otca a bydliskom maloletého je spôsobená jej jednostranným rozhodnutím. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že otec má záujem na pravidelnom kontakte s maloletým, ktorý sa v súčasnosti aj realizuje v rozsahu, ktorý mu jeho časové a finančné možnosti dovoľujú, o maloletého sa zaujíma, riadne si plní svoju vyživovaciu povinnosť a existuje medzi nimi vzájomné citové puto. Styk otca s maloletým súd upravil bez prítomnosti matky, nakoľko má za to, že takýto zásah nie je potrebný, keďže styk sa už realizuje aj bez jej prítomnosti a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by vyvolávali dôvodné pochybnosti o tom, že otec nebude schopný riadne vykonávať starostlivosť o maloletého v čase, keď bude dieťa s ním. V prípade realizácie styku v bydlisku maloletého, upravil súd časový interval tak, aby maloletý mohol stráviť noc v domácom prostredí a nie v hotelovom zariadení, keďže je to v jeho najlepšom záujme a aj sám otec sa vyjadril tak, že si nevie predstaviť prespávanie maloletého v hoteli. V prípade realizácie styku v bydlisku otca, súd zase upravil časový interval tak, aby maloletý mohol riadne docestovať a prespať v domácnosti otca, keďže je jednoznačne v záujme maloletého, aby si vytváral s otcom silnejšie citové väzby a aby na toto mali vytvorený dostatočný priestor. Súd taktiež poznamenáva, že domácnosť otca je dobre známa aj matke maloletého. Uvedenú úpravu styku súd považuje za najspravodlivejšiu a rešpektujúcu jednak právo otca na pravidelné stretávanie sa s dieťaťom, ako aj právo maloletého dieťaťa byť v dostatočnom kontakte s rodičom, ktorému nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Rozsah úpravy styku je v záujme maloletého a je primeraný jeho veku. Na záver súd dodáva, že otec v konaní nepreukázal, že by si matka

neplnila informačnú povinnosť, resp. že mu zabraňuje kontaktovať sa s maloletým telefonicky a preto súd nepovažoval za potrebné takúto povinnosť matke uložiť.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 144 veta prvá O.s.p. Súd nezistil podmienky pre priznanie náhrady trov konania na okolnostiach prípadu ani pomeroch účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV, na Krajský súd v Bratislave, písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti tomuto rozsudku možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvého stupňa dospel na základne vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a); rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP).

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko (§ 27 ods. 1 Zákona o rodine).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.